

Boos Iseghem

INSCRIVINGSPRIJS

1 jaar	3.50 fr.
6 maanden	2.00 fr.
3 maanden	1.00 fr.
1 jaar binnen stad	3.00 fr.

Men schrijft in bij de
DRUKKERS-UITGEVERS

W^e A. NONKEL & Zⁿ
KOORNMARKT
en in alle postkantoren.

verschijnende



elken Zaterdag

GODSDIENST, MOEDERTAAL, VADERLAND
GEMEENTEBELANGEN

Aankondigingen	0.15 fr. den regel
Rechterlijke aankondig.	0.50 fr. » »
Aanbevelingen	0.25 fr. » »

Verkoopingen, wijkfeesten, herbergkermis, prijskampen, enz. waarvan plakbrieven, kaarten of programmas bij den drukker van dit blad gedrukt, worden kosteloos tweemaal in het blad overgenomen, alsook de opgegeven uitslagen van prijskampen.

GETUIGEN

Wanneer gij een dagblad in handen neemt, zijt gij op voorhand zeker dat een groot deel zijner nieuwstijdingen spreekt van allerlei misdaden en gruwelen.

Geen dag gaat voorbij of gij verneemt dat het hier en daar, soms in verschillende plaatsen, gebrand heeft. En wanneer de Gazette gezeid heeft dat een schelf, een huis, eene hofstede, eene fabriek is afgebrand, vindt gij zoo menigmaal voor slot: « men vermoedt kwaadwilligheid ».

Van hoevele aanslagen op de zeden wordt er niet dagelijks met bedekte woorden gesproken?

En hoevele moorden worden niet opsomd! Wat al bloed wordt niet vergoten! Gansche benden dringen gewapenderhand de huizen binnen, plunderen en stelen wat zij vinden, en verwurgen brave en stilzame menschen. Om een ouderling zijne spaarpenningen te ontrooven, om eene bejaarde alleen wonende vrouwe het weinige dat zij bezit te ontstelen, wat afgrijselijke moorden worden er niet gepleegd.

En helaas! wij moeten, met droefheid in het herte, bekennen dat die wangedrochten, die monsters, in zoo menigvuldige omstandigheden aan het gerecht ontsnappen, en dat die schelmstukken ongestraft blijven.

Niettegenstaande alle vlijt door de politie, door de gendarmen, door de Parketten aan den dag geleid, gelukt men er niet in den schuldige te vinden.

Menige keeren heeft men om zoo te zeggen de volle overtuiging dat men den moordenaar vast heeft, men heeft zoovele redens om te zeggen dat hij en niemand anders, de plichtige is, en toch kan hem geen vonnis treffen.

Waarom liegt dat?

Meest altijd aan de getuigen.

Eerst en vooral heeft men met de grootste moeilijkheden te kampen wanneer men met kinderen te doen heeft,

Zijn het aanslagen gepleegd op jonge knapen, op jonge meisjes, het is uitnemende moeilijk de waarheid te achterhalen, en klaar in de zaken te zien.

Hoe dikwijls is er dobbelzinnigheid, wraak, vijandschap in 't spel. Het kind werd door ouders, door vrienden of kennissen opgevoerd. Door beloften of door bedreigingen is het gezeid en gedwongen in dezen of genen zin te getuigen. Deftige en eerlijke menschen, personen die een onberispelijk leven hadden geleid, op wiens gedrag nooit een woord te zeggen viel, werden gevankelijk weggevoerd, schandelijk opgesloten, onschuldig veroordeeld op de getuigenis van opgemaakte kinderen.

En wanneer kinderen getuigen dat zij dit of dat gezien hebben, moet men altijd rekening houden van hunne jonge geestkrachten, van de inbeelding aan die jonge jaren eigen. Men moet ook altijd peizen dat zij in 't geheim kunnen worden opgestoot om ten voordeele of ten nadeele van iemand te spreken.

Doorgaans mag men maar op de getuigenis van een kind voortgaan, wanneer de zaak volkomen klaar en helder is, en dat de woorden van het kind de bevestigingen van andere personen komen staven.

Maar wat moeite heeft men ook niet met bejaarde menschen.

Hoevelen zijn er niet die alles wat zij hooren vertellen, alles wat zij langs de straat vernemen, voor klinkende munt aanveerden, zulks voort vertellen, bevestigen, staande

houden, en de grofste leugens onder het volk verspreiden.

En wanneer zij daarover ondervraagd worden, zij weten hoegenaamd van niets.

Vele personen treft men ook aan die benauwd zijn eene getuigenis af te leggen, bijzonderlijk wanneer hetgeen zij weten van groot belang is. Zij vreezen den betichte, zij zijn benauwd van zijne familieleden, en zwijgen om aan geene wraak te worden blootgesteld.

Tal van personen zullen de waarheid niet zeggen, omdat zij geen familielid in schande willen brengen. Gaat een ouder zijn kind beschuldigen, gaat een kind iets tegen zijne ouders inbrengen, wanneer een woord van hem aanleiding tot groote straffen geven kan.

En hoe dikwijls ook gebeurt het niet dat men met uitgekochte personen te doen heeft die de waarheid verzwijgen, de waarheid verkeeren of verdraaien. Hoevele valsche eeden worden er niet gedaan? Wanneer tal van getuigen bevestigen, zweeren dat eene zaak zoo is geschied, op dat uur is gebeurd, is er een mensch die gansch het tegenstrijdige komt verhalen, en die de gezegdens van alle de anderen zoo niet doet in duigen vallen, toch grootelijks doet in twiifel trekken.

En altijd ook moet men rekening houden dat er eerlijke menschen zijn die missen, die falen. Voor niets ter wereld zouden zij een onschuldige betichten, een schuldige willen onplichtig maken. Maar zonder het te weten, zonder er om te doen, houden zij iets staande en hardnekkig staande, wat de waarheid niet is, maar wat zij meenen de waarheid te zijn.

Met alle die moeilijkheden hebben de gerechtsdienaars te kampen. Zij zoeken naar de waarheid, zij vragen niets dan waarheid, maar vinden de waarheid niet. En zoo komt het dat zoovele plichtigen op vrije voeten loopen, of ongestraft uit de gerechtszaal komen. Maar helaas! het gebeurt ook dat onschuldige menschen, als plichtig moeten doorgaan, als plichtig worden gestraft en schandelijk gevonnisd.

In eene Duitsche Hoogeschool, gaf een professor in het hoogste studiejaar, aan zijne leerlingen die weldra hun diploma van advocaat gingen bekomen, eene les over getuigen en getuigenissen. Hij trok de aandacht zijner leerlingen op het groot gewicht der echte en valsche getuigen. Hij steunde grootelijks op het punt hoe weinig geloof men mocht echten aan hetgene zelf gansch eerlijke personen bevestigen, hoe zelden men aan de zuivere waarheid kan geraken.

Op dien eigensten oogenblik vloog de deur der zaal met geweld open, een slordig aangekleede persoon sprong recht op den Professor toe, gaf hem een slag met de vuist en vluchtte in allerhaast de zaal uit.

Dat feit gebeurde met zooveel snelheid dat de veertig leerlingen die daar zaten, er van verstomd stonden, en slechts eenige oogenblikken later het gedacht opvatten dien ellendige te achtervolgen om hem aan te houden. Doch de Heer Professor beval hun te blijven zitten: « 't Is een zinnelooze, sprak hij, ik ken hem ». En hij gaf zijne les voort als of er niets gebeurd ware.

Maar 's anderdaags wanneer de Professor in dezelfde zaal en voor dezelfde leerlingen zijne les herbegon, sprak hij als volgt: « 't Is op mijn verzoek dat gisteren een persoon in deze plaats is gedrongen en mij geslagen heeft. Ik vraag u allen, onmiddellijk, pen en papier tenemen en te antwoorden op de volgende vragen:

Wat uur is die persoon hier binnengekomen?

Wat heeft hij gedaan?

Hoe was hij gekleed? Droeg hij een baard? Hoe was hij van gestalte? Hoe oud zag hij er uit? »

En wanneer die studenten allen schriftelijk hun antwoord hadden ingediend, deed de Professor den persoon in kwestie binnenkomen. Alle de antwoorden werden onderzocht, en niet een, niet een student was er in gelukt de volkomene waarheid te zeggen, velen zelfs waren er ver van af.

Zoo werd aan die jonge advocaten eene duidelijke, klare en welsprekende les gegeven over het vertrouwen dat zij aan getuigenissen mochten schenken. NEMO.

Het Lied van den Smid

Een smidje in zijn smisse,
Die zong den heelen dag;
Zijn stemme klonk zoo helder
Bij ireden hamerslag.
Van tokke, tokke, tok,
Van kloppe, kloppe, klop;
Het klonk zoo lustig dan
Het liedje van den zwarten man.

En meisjes op haar kamer,
Die had het lied gehoord;
Haar hartje ging aan 't jagen
Bij smidjes aardig woord.

Het ging zoo snel
Van tokke, tokke, tok,
Het ging zoo snel

Van kloppe, kloppe, klop;
Het sloeg zoo teeder dan
Bij 't liedje van den zwarten man.

— « Oeh smidje van hierover
Leer mij dat schoone lied »
— « Lief meisje 'k zal 't u leeren
Als gij mij geerne ziet.

Kom zing met mij
Van tokke, tokke, tok,
Kom zing met mij

Van kloppe, kloppe, klop;
We zingen samen dan
Het liedje van den zwarten man. »

Het meisje werd zijn vrouwtje
En hij haar « beste man »

En kleine kleuters kwamen
Die zongen mede dan,
Ze zongen blij

Van tokke, tokke, tok
Ze zongen vrij

Van kloppe, kloppe, klop;
Het klonk zoo lustig dan
Het liedje van den zwarten man.

F. LIEKENS.

UITLEG

Wij meeneu aan onze talrijke en getrouwe lezers eenige woorden uitleg schuldig te zijn over onze houding in verschillende gebeurtenissen en omstandigheden die zich in de laatste tijden alhier hebben voorgedaan.

Het is wel verstaan nochtans dat wij schrijven, niet om te antwoorden aan sommige dagbladen die er opuitzijn steeds alles te beknibbelen wat er gezeid en niet gezeid wordt, oneerlijk genoeg zijn om onze zienswijze onder een valsch licht voor hunne lezers te plaatsen, en overigens, op gansch onbetamelijke manier overgaan tot persoonlijke aanvallen. Aan onbeschofterikken hebben wij niets te antwoorden.

Wanneer wij « Boos Iseghem » in 't licht gegeven hebben, dan heeft iedereen onze gazette aanzien als het orgaan der minderheid van den Gemeenteraad.

Wij denken goed ons best gedaan te hebben om met vereenigde krachten te strijden tegen den geest van alleenheerscherij die alhier trouwde.

De pogingen door de leden aangewend om meer vreedzaamheid en onpartijdigheid, om meer bescherming voor armen en noodlijdenden te bekomen, hebben wij ondersteund, en steeds onze bevolking nauwkeurig ingelicht over al de besprekingen op het Stadhuis gedaan.

Voorheen was het genoeg dat een lid der minderheid, met de beste inzichten bezield,

eene begeerte of eenen wensch vooruitzette, of aanstonds in een vreemd blad werd er op hatelijke wijze den spot gedreven, niet alleen met hetgeen er was voorgedragen, maar met den persoon zelf. Alles wat de minderheid voorhield werd stelselmatig beknibbeld; en het was of dat er maar in gansch Iseghem één verstand, één bekwaamheid, één man was.

Wij hebben de leden der minderheid bijzonder ter zijde gestaan wanneer zij de belangen van den middenstand zochten te verdedigen; en nu verhopon wij met hen een nieuw stadsbestier te zullen ondersteunen dat zal handelen met doelmatige werkzaamheid en onpartijdigheid.

Met te schrijven gelijk wij geschreven hebben, hebben wij steeds gedacht wel te doen. Wekelijks echter worden ons bij dragen ingezonden die wij niet gepast achten in onze gazette op te nemen. Niet dat wij steeds alles afkeuren wat die artikels bevatten, maar wij denken te mogen zelf oordeelen, 't is gelijk wie ons een schrijven inzendt, over het nut of de noodzakelijkheid der inlassing. Onze getrouwste medewerkers worden niet immer in alles goedgekeurd, en dikwijls, na overleg, moeten zij bekennen dat onze bemerkingen en opwerpingen gegrond zijn. Afzonderlijk kan eenieder eens er nevens zijn: dit belet noch vriendschappelijkheid noch voortdurende goede betrekkingen.

t order van den dag.

Tot nu toe hebben wij daar weinig over geschreven, maar, in de tegenwoordige omstandigheden, geven wij het ministerie de Broquerville ten vollen gelijk aan geen bedreigingen toe te geven.

Wij weten wel dat ons nederig oordeel geen den minsten invloed zal hebben op de besluiten te Brussel genomen, en wij peizen ook 't zelve van andere lokale gazetten; maar wij houden eraan hierin ook klaar onze meening te geven, en tevens onze hoop uit te drukken dat toch eene algemeene werkstaking zal kunnen vermeden worden.

Aangaande den lock-out van Roussele, wij zijn spijtig dat men zoo weinig gedaan heeft en doet om te verwezentlijken datgene wat lock-outen zoo onmogelijk maken en werkstakingen ten grooten deele vermijden, namentlijk 1) het wijzigen van den zooveel besproken artikel 310 en 2) het tot stand brengen van eenen bestendige verzoeningsraad, werkende in alle belangrijke nijverheidsteden, aan wiens besluiten syndikaten van werklieden en syndikaten van patroons zich op hun woord van eer verplichten zich steeds te onderwerpen.

Katholieke gemeente-, provincie- en staatsbesturen die, wanneer zij dweersdoor zouden willen (zij zijn immers toch de meerderheid) dit zouden kunnen, moeten bij het aanschouwen van de ellende die in Roussele heerscht en van het gevaar dat aldaar de nijverheid bedreigt, op hunne borst kloppen om hunne plichtige nalatigheid.

Wanneer een werkmans overtuigd is dat zijn belang erin ligt deel te maken van een syndikaat of vakvereniging, het ware onzin van zijnen kant, meer nog, het ware misdadig er niet in te gaan. Immers, gelijk eenieder, moet hij trachten steeds zijn lot te verbeteren, en voor zich zelve, en voor vrouw en kinderen, die hij, uit plicht, verschuldigd is zoo gelukkig en welvarend mogelijk te maken.

Maar indien er werklieden zijn die redens hebben om te denken dat zij persoonlijk niets te winnen hebben met lid te worden van eene vakvereniging, dat is hunne zaak. Dat men ze trachte te overtuigen. Altoos moet nogthans hunne vrijheid geëerbiedigd worden.

Onze meening is dat in kwestie loonverhooging men veel verder kan komen en zulks op vreedzame wijze, 't is te zeggen zonder de belangen van den patroon en van de nijverheid zelve te keere te gaan, door een degelijk vakonderwijs dan door de werking der vakverenigingen. Geene offering zal aan een goedberedeneerd mensch of aan een gemeentebestuur dat zijn

plicht besef te lastig schijnen, wanneer het geldt de vakscholen voorspoedig te maken en ze op volmaakten voet te brengen.

De *vrijmanneden* zijn de hoofden der vakverenigingen, die mits betaling, de verbeteringen in den arbeiderstand opzoeken en bewerkstelligen.

Die *vergelding* keuren wij niet af. Die menschen hebben geene andere winstgevendheid, en kunnen toch van den dauw niet leven.

Ook beknebbelen wij geenszins hunne pogingen wanneer zij enkel handelen in 't voordeel van de werkende klas.

Maar zij zullen toch met ons bekennen dat, ofschoon men er tegenwoordig zooveel op roemt dat van wege de christene syndikaten in tegenstelling met de socialistische er nimmer aan politiek gedaan wordt, zij hier in de laatste maanden een zeer partij-dige politiek gevoerd hebben. Waarom in de zake van den minimumloon al die verwijtsels en scheldwoorden *alleen* tegen de leden der *minderheid* van den Gemeenteraad, en geen woord van afkeuring voor de andere leden, die *juist* stemden gelijk onze vrienden, ja, die de meerderheid zijnde, den minimumloon van 40 c. seffens konden doen doorgaan?

Willen de *vrijmanneden* zich bij hunne bezigheden houden, en niet opzettelijk werken en schrijven tegen *katholieke* leden van den Gemeenteraad, wij hebben hun niets meer te verwijten. Integendeel, wij mogen hen verzekeren dat *Boos Iseghem* steeds den werkersstand zal helpen verbeteren en verheffen in de mate zijner middels.

Sedert eenige jaren bestaat in onze stad een kunstkring: « de Albrecht Rodenbachsvrienden ».

Zijne standregels zijn in *Boos Iseghem* verschenen: eenieder heeft die kunnen lezen.

Buiten alle politiek ingericht, beoogt hij *niets* anders dan *gezellige* bijeenkomsten, kunstrijke uitspanning en hooger Vlaamsch Leven.

Men vergelijkte dus dezen kring niet met een Davidsfonds, waar alles uitsluitelijk in 't vlaamsch geschiedt. Integendeel, van de « Rodenbachsvrienden » kunnen ook Walen deel maken. En omdat de kunstkring den naam draagt van eenen Vlaamschen leider, die tevens een groot kunstenaar was, het volgt daaruit hoegenaamd niet dat er geen vreemd kunstwerk mag uitgevoerd worden.

In België heeft men Mozart-, Beethoven-, Griet-, Rembrandt- en Van Dyckverenigingen van Mozart?

Het is gelijk of wij zouden eischen dat er in een Cinema van een gewijd lokaal niets anders mag voorgesteld worden dan « Uit het leven der heiligen », of dat wij zouden beknebbelen dat een gazette, welke zoo christelijk, vlaamschgezind en werkmanslievend wil zijn, op zijn eerste blad portretten geeft van M.M. Fallières en Poincaré, die zij voorzeker aanziet als *franche kerkvervolgers* en *rijke smouters*.

Maar onze kunstkring heeft sinds zijn bestaan, toch al iets gedaan voor den voortgang der vlaamsche zaak. Talrijke voordrachten door eigen leden en vreemde sprekers wierden er gegeven. Ook werd er eene meeting beleid voor de Vervlaamsching der Gentsche Hoogeschool, en indien er niet meer volk was, het is omdat er velen van het gedacht zijn dat *alles wat in zekere lokalen geen plaats grijpt, niet goed kan zijn*.

Verders wierden in den kunstkring verdienstelijke muziekfeesten gegeven. In een steedjen gelijk Iseghem zijn de goede muziek-liefhebbers betrekkelijk raar, en men weet genoeg dat de schoone Vlaamsche gemengde koren, geschreven met orkestbegeleiding, die bestaan, doorgaans schrikkelijker moeilijk zijn om uit te voeren. Wij bekennen het volgeerne: dat kan onze kunstkring niet met de elementen waarover hij beschikt. Misschien zullen wij die Vlaamsche stukken weleens in de *goede* lokalen te hooren krijgen.

Intusschen werken de « Albrecht Rodenbachsvrienden » rechtzinnig om aan onze moedertaal eene steeds eervoller plaats te geven: maar de opvoeding, in verfranschte pensionnaten en onderwijsgestichten genoten, is daar geene kleine hinderpaal toe.

Wij maken van de gelegenheid gebruik om aan de leden van den kunstkring te herinneren dat er in Flandria, op Zondag 16 Maart aanstaande, om 7 ure, uitsluitelijk voor hen en hun huisgezin, een gezellig avondfeestje ingericht is, bestaande in uitgelezen zang en muziek, alles door onze liefhebbers zelf gegeven, en daarbij eene voordracht over « de Ware Volksroem ».

Wij zijn ook gelukkig hen te mogen aankondigen dat, in den loop van den zomer, deneersten en derden zondag der maand, om 11 1/2 ure voormiddag, vergaderingen zullen gehouden worden, inzonderheid aan kamermuziek toegewijd. Ook zal er wel nog eene of andere vlaamsche lezing of voordracht ten besten zijn, en er zal alles gedaan worden om de bijeenkomsten steeds zoo gezellig mogelijk, aangenaam en leerrijk te maken.

* * *
Een laatste woord.

Wij dagen gelijk wie uit in « *Mel den hoogen hoed* », onlangs in ons blad geschreven, een woord, een regel, eene zinsnede aan te halen die persoonlijkheden bevat.

Wij wisten niet dat wij met dit artikel zooveel bijval zouden gehad hebben. Maar ja, de menschen lezen geene dagen, in alle nieuwsbladen, van 't algemeen stemrecht, van de militaire wet, van moorden en branden, van den lock-out, en zij zijn ook al eens tevreden een keer te kunnen lachen.

Van dit schrijven trekken wij geen woord in.

Overigens, wie denkt schoon gekleed te zijn met eenen hoogen hoed steekt dat niet weg, hij is er preusch mede, en kan niet kwalijk nemen dat er al eens worde mede geboft. B. I.

HANDELSVERKEER

Iets nochtans, een gemeenzaam kenteeken bleef aan die volkeren in hun verschillenden opgroei eigen, en gaf hun dit zelfstandig karakter dat ze van alle latere beschavings-toestanden afgeleid heeft. Wanneer een groep in eene bepaalde streek aankwam, verbleef hij er juist maar zoo lang, als hij er voordeel en onderkomen vinden kon. De natuurvolkeren waren eerst en vooral zwerversvolkeren. De hutten die ze opbouwden met boomstammen, kleiaarde en strooi, braken ze af, zoodra de honger onder het schamele dak kwam huizen. De tenten die ze opsloegen met de vellen der gedoodde dieren rolden zij op. zoodra de wind der schaarsheid erover henenblies. Duurzame woonsten kenden zij niet. Hunne verblijfplaatsen waren slechts voorloopig en tijdelijk. Ze sleten een dolend leven, even als de Hunnen en de Gijpten die wij nu nog van land tot land, van dorp in dorp zien rondleuren. Ze geleken: de zwaluwen, die met den eersten lentekreet in het land aankomen, er hunne nesten opbouwen, maar bij den eersten winterzucht naar aangename oorden henenvliegen.

Hebt ge nooit hooren spreken van die onstuimige barbarenbenden, die in den avond-schemer van het Roomsche Keizerrijk, als een alvernielende orkaan op Europa losberstten, op hun voorhoofd alies neerstreken en vergruisden, en onze gewesten als eene eendelooze woesternij na hen achterlieten? Ja? Welnu die benden noemt ze met de geschiedenis Gothen, Vandalen, Hunnen, Langobarden of welk anders ook, die benden waren niets anders dan rondzwerfende natuurvolkeren. De plaats, die ze in het Oosten betrokken, was te eng geworden voor hunne immer aanzwelende uitbreiding, ze verdrongen en verstootten elkaar; streeden ondereen bloedige uitroeingskampen, en één na één kwamen aldus de overblijfsels der overwonnen stammen naar gunstiger streken op zoek naar een zelfstandig en beter bestaan.

Zoo zal men gemakkelijk begrijpen dat er, te midden zulk een rusteloos zwerversleven en in dien verzonken staat van beschaving, voor den natuurmensch, laat ons zeggen voor den wilden, geene andere spraak kon zijn dan van zorg en kamp om zijn behoud.

Het *bestaan* is het eerste, maar ook het eenigste voorwerp van alle zijne bekommnissen en betrachtingen. Wat naderhand hun te wachten staat, *de toekomst*, daar ziet de wilde niet naar uit. Het werkelijke, het *tegenwoordige* alleen kent hij, en wil hij voor hem bestaat *de dag* waarin hij leeft, *morgen* is voor hem een onbekend en onbegeerd iet. De tijd berekent hij niet. Het woord *nu* speelt alleen op zijne lippen, *toen* zou hem vreemd in het oor klinken. De wilde eet als hij honger heeft, drinkt als hij dorst gevoelt, slaapt als hij vermoeid is, en beschut zich dan eerst wanneer een dringend ongeveerte komt aangedreven. Niemand kan met meer recht zeggen dan hij: God scheidt den dag en wij gaan er door!

Daarom is de wilde zorgloos! De honger die als een knagende worm zijn ingewand gekweld heeft, is bij hem vergeten, zoodra eene handvol meel, of eene brok vleesch zijne maag tot zwijgen brengt. En meent ge dat hij nu levensmiddelen zal inzamelen tegen den honger die terug komen zal, die hem elk oogenblik als zijn slachtoffer afspeidt? Wat denkt ge dan wel! Daar heeft hij nooit eens aan gedacht, en daaraan denkt hij nog niet. De profeet is nog niet opgestaan, die hem zijn droom van de zeven volle en de ijdele koornaren, van de zeven vette en de zeven magere koeien zal opklaren. De schuur der Voorzienigheid is aan zijne woonst nog niet

toegevoegd. De nood is voor hem, niet eene les voor de toekomst, maar een onaangenaam verleden dat hij liefst onaangeroerd laat. Zet een wilden een monsteraaltijd vóór, zal het iemand verwonderen dat hij alles verslindt, zonder iets over te laten, zelfs indien hij 's anderendaags aan gebrek moest omkomen? Zeker niet, we vinden dat integendeel zoo natuurlijk, dat we moeilijk ons een wilden aan het eten zouden kunnen verbeelden, zonder ons een gulzigaard, een slok-alles voor te stellen.

Daarom ook is de wilde lui! Hij geslacht een beetje den molenaar, dien men gedurig op de pooten moet duwen. Als hij verroert, als hij werkt, dan handelt hij slechts onder den zweeps slag van den oogenblik, onder den spoorprikkel van den nood. Zóó gestaafd is deze waarheid dat ze geen betoog behoeft. Het volstaat, op onze dagen nog, een neger gade te slaan, om den tijp aan te treffen van den volslegen leegaard. Hoe meer rust, hoe meer gemak de natuurmensch vindt, hoe zoeter hem het leven bevalt. Bij hem is de weldaad van het niets doen nog zoo diep ingeworteld, dat hij er naar smacht als naar het opperste goed. Zoo hebben we menige volkstammen gekend, zelf de Boudhisten en de Brahmanen, die het volmaakste, het eeuwige geluk van den mensch doen bestaan in eene soort van zelfvergetende extase, in eenen onbewusten slaap vol wonderbare droomen. Zeker, de wilde is een groot kind, maar hij is vooral een gerust kind, een kind dat geen slaapt.

Daarom nog is de wilde hebzuchtig! 't Ware ongetwijfel te veel gezegd, dat zijn egoïsme uit zijne natuur voortspuit. Zijn egoïsme is even als zijne wredeheid, veeleer een natuurlijk gevolg van zijn dolend leven en van den strijd om het bestaan dien hij tegen zijne medemenschen te leveren heeft. Maar daarom is zijne ikzucht niet min algemeen en bestendig. Alles wat hij aanwerft, alles wat hij bezit, beschouwt hij als uitsluitelijk het zijne, en dat is en blijft het *zijne*. De steenen-bijl, de werpspies, de drinkschaal, het halsnoer, den hoorn, de schuit die hij verveerdigd heeft, het rendier, den olifant, den kemel, het peerd, den stier, den hond die hij getemd heeft, ieder van deze aanziet en behandelt hij als zijn persoonlijk en absoluut onoverdraagbaar eigendom. Zelfs niet het minste toeval, de dood, is in staat hem van die voorwerpen te berooven; maar, zooals zij hem volgden, binst zijn leven, zóó zullen ze met hem in 't graf nederdalen.

Waarschijnlijk hebt ge nog iets gelezen, in het dagboek van een wereldreiziger of in den brief van een missionaris, over die zonderlinge ceremonien en plechtigheden die de begravenis van een wild opperhoofd vergezellen. Zijne wapens sieraden en rijkdommen, worden naast hem in de aarde gedolven, zijne schoonste dieren en ook al, eilaas! zijne trouwste slaven worden op zijn graf gekeeld en vermoord, in sommige streken zelfs, zooals in Indië, wordt zijne vrouw op een houtstapel levend verbrand. Wel! Al deze en ontelbare andere gebruiken, zijn niets dan voortlevende overblijfsels van den vroegsten tijd der menschelijke beschaving. In dien tijd kende men noch erfeling, noch erfopvolging. En niet zelden gebeurde het, dat bij een afsterven de naastbestaanden in den grootsten nood, in het ellendigste gebrek gedompeld werden.

Aldus, onder deze weifelende kleurentinten, komt ons de opgang van de menschelijke beschaving voor. Met deze sobere, maar net afgeteekende trekken, verschijnt er de natuurmensch op den voorgrond. Herroept nu in uwe verbeelding dit primitief tafereel, herschept in uwen geest dit zorgloos, lui en hebzuchtig wild wezen, en verplaatst deze in een tijd, waar de natuur nog onaangeroerd lag, waar de winters ijskoud en de zomers gloeiend heet waren, waar de aardbol, nog steeds in vorming, door geweldige grondbevingen en schrikkelijke natuurverschijnselen, tot in zijn diepste ingewand geschokt en bevoerd werd, en vraagt u dan af, welke in dit midden de plaats kon zijn die het Handelsverkeer voorbehouden was. Het zal u niet hard vallen te antwoorden, dunkt ons, dat die toestand, juist in alles, niet alleen het tegenovergestelde was van den Handel, maar zelfs van alle bedrijvigheid en nijverheid. Regeling van voortbrengst, verdeling der goederen, organisatie van het verbruik, honderden en honderden verdeelingen die we heden daarop als zoovele uitingen, als zoovele eigenschappen van bedrijvigheid, nijverheid en Handel aanschouwen, zijn juist deze die de natuurvolkeren ontbraken.

Verder op moeten we dus komen in de geschiedenis der beschaving, nader onzen tijd moeten we terugwijken in de ontwikkeling van het menschedom om de eerste sporen van het Handelsverkeer te ontdekken.

Eerst wanneer de mensch zijn natuurgaven en krachten, niet alleen meer bekrimpen zal voor zijn eigen nut of voldoening, maar ze zal toelagen op een bepaald afgelegd doel; eerst wanneer hij zijnen arbeid besteden zal, niet meer uitsluitelijk aan zijne persoonlijke voeding en genot, maar ook aan deze van anderen, *dan eerst* zal er spraak kunnen zijn van het te voorschijn komen van den Handel. Maar, daarom moet de zwerfende wilde de gevestigde grondbezitter worden; daarom moet zijne hut en zijne tent tot een bestendige woonst vergroeien, daarom moet de wankelbare Bohemerstroep in een huisgezin vereenigd zijn, daarom moet in den schoot van het natuurvolk de *familiekring* ontstaan.

Waar voor de eerste maal in de wereld-geschiedenis de handel optrad, is hij inderdaad aan de huisdeur van den familieheerd komen aankloppen. B. E. N.

Hij mag op zijne twee ooren slapen

Verleden Zondag was het vergadering voor de « Gewezen Soldaten ».

Iedereen weet dat die Bond zich met geene politiek bezig houdt. Dat staat zelf uitdrukkelijk in de standregels geschreven. De bestuurleden, als het streke geeft, verklaren dat luidop.

En 'k herinner mij zeer wel dat de Heer Voorzitter van dien Bond, wanneer hij zich verleden jaar ten mijnen huize aanbood om het jaargeld van Eerelid te ontvangen, er aan gehouden heeft mij te verklaren dat de « Gewezen Soldaten » in hunne bijeenkomsten buiten alle politiek blijven.

Maar verleden Zondag, wanneer de leden vergaderd waren op de bovenzaal der herberg van Mevrouw Weduwe Cloet, werden zij vergast op eene voordracht die de Heer Eugen Carpentier, brouwer ter stede, zeer welwillend geven kwam.

De Heer Carpentier is Eere-Voorzitter van dien Bond, en is dus wel in staat te weten wat de standregels der « Gewezen Soldaten » zeggen.

Maar voor hem, moet het er zoo nauw niet gaan, hij vermog iets meer dan een andere.

In zijne redevoering heeft de heer Carpentier niet kunnen laten een klein beetje, zoo wat van verre, de Iseghemsche politiek aan te raken.

Het kon toch niet wel anders!
— « Mijne vrienden, sprak hij, weet gij welk verschil er bestaat tusschen een gewezen soldaat en een gewezen burgemeester? »

Al de leden peisden dat het een raadselke was die ievers te lezen stond in 't een of 't ander « Manneke uit de Mane ».

— « 'k Zal 't u zeggen, sprak hij voort. Wanneer het vaderland in gevaar is of zijne onafhankelijkheid wordt bedreigd, op den eersten noodkreet neemt de gewezen soldaat zijne wapens op en is gereed ten strijde. Zoo is het met mij ook gelegen. Indien het volk van Iseghem zijne stem laat hooren, wanneer het in eene gemeentekiezing mij zijne genegenheid betoont en roept dat het mij noodig heeft, ik ben altijd bereid wederom zijn burgemeester te worden! »

Waarvan het herte vol is, spreekt de mond. Het Iseghemsche volk is uitnemende gelukkig dat de Heer Carpentier zijn ontslag van Burgemeester heeft ingediend, en het zal met hem gaan gelijk bij de soldaten.

Een post door een soldaat verlaten, wordt hem nimmer meer toevertrouwd. Een officier, waarvan het ingediend ontslag werd aanveerd, is stellig zeker nooit geen officier meer te worden.

En de Heer Carpentier, moet er geen oogenblik meer aan twifelen: Burgemeester onzer stad wordt hij nooit meer. Dat zeggen thans vele kiezers die vroeger uit benauwdheid niet spreken durfden.

Op dat punt mag de Heer Carpentier ten volle gerust zijn, en de overgroote meerderheid der kiezers roept hem toe, dat hij mag op zijne twee ooren slapen.

De werkstaking van 14 April

Donderdag, laat in den avond, hebben de socialistische kopstukken te Brussel vergaderd, en besloten de algemeene werkstaking, die op 14 April moest beginnen, voor eenen onbepaalden tijd uit te stellen.

Lees: *voor altijd* uitgesteld.
Wat heeft ons ministerie wel gedaan niet toe te geven aan de bedreigingen der roode leiders!

Stadsnieuws

(Ingezonden)

De Schoennijverheid.

Paschen naert en met een het goed seizoen. En nothans heeft de schoennijverheid onzer stad nog nooit eene grootere krisis doorstaan dan heden. Gewoonlijk in dit seizoen zijn al de fabrikanten dezer zoo bloeiende nijverheid overladen van orders. De schoenmakers kunnen niet rap genoeg hunne schoenen indragen en de patroons kunnen nooit spoedig genoeg bedienen.

Dit jaar is het heel iets anders. De commanden zijn raar om krijgen, bijzonder in de artikels die hier ter plaatse gemaakt worden, 't is te zeggen *het luxewerk*. De fabrikant, niet meer kunnende op voorhand werken, om reden dat hij niet weet wat er zal mode zijn, is verplicht of te wel volk af te danken of de werkuren te verminderen.

De oorzaken dezer krisis zijn nog al moeilijk om te zeggen. Toch kan men er noemen die groote invloed hebben op de nijverheid van Isegheem.

Voorreest, de groote invoer van Engelse schoenen die, schoon gemaakt, toch veel goedkoper zijn dan deze van onze stad. Daarbij, zooals men nu de gewoonte heeft zulks te noemen, de duurte van het leven, wakkert de menschen aan naar goedkoper kleedij uit te zien, en bijgevolg ook naar goedkoper schoenen.

Nog moogt gij noemen de duurte van het leder, en de onmogelijkheid voor de fabrikanten opslag te krijgen, want iedere winkelier tracht, vooraleer te koopen met duurte, zijne oude marchandise aan den man te brengen.

Niemand moet dus verwonderd zijn zoo het niet wel gaat in sommige schoenfabrieken, zoowel elders of hier in onze stad. Wij hopen nothans dat het seizoen en het schoon weder wat meer leven in dezen artikel zullen steken, en dat het werk terug zal hernemen.

EXPERIENZA.

Bij de haarkappers.

Op Maandag 17 Februari had eene vergadering plaats voor al de haarkappers en barbiers van Isegheem, Rousselare, Thielt en omliggende in « 't Garen Huis » te Isegheem, voor doel hebbende een kapperskring te stichten.

De vergadering werd voorgezeten door den heer Ras van Antwerpen die door een veertigtal opgekomen stielgenooten luidrechtig verwelkomd werd. Heer Ras neemt het woord en begint met de aanwezigen te bedanken voor hunne zoo talrijke opkomst, en bijzonderlijk den heer Gustave Van de Putte voor zijne opofferingen tot het vormen van den bond.

Spreeker gaat voort met eene prachtige voordracht te houden betreffende onze lotsverbetering en raadt ons aan ons te verbreederen en samen hand in hand te strijden om eene redelijke prijsverbetering te bekomen.

Verder laat hij ons de voordeelen kennen welke aan onze vereeniging kunnen toegepast worden.

De talentvolle spreker eindigt met te bewijzen hoe noodzakelijk het is ons te vereenigen, en leert ons de middelen aan, die wij moeten aanwenden tot het verheffen van het vak.

Daarna nam den heer De Raedt het woord en bedankte in naam der leden den heer Ras voor zijne belangrijke rede.

Daarop volgde de kiezing van een bestuur.

Na de kiezing schetste de heer Ras het programma der verplichtingen die het bestuur zou te vervullen hebben. Zoo gij die met welgelukken weet te volvoeren, zegde de geachte spreker, verdient gij, bestuurders van den Kring de hulde van alle vakgenooten.

Ook werd de spreker op zijne beurt na het sluiten der vergadering door al de aanwezigen een welverdiend woord van dank toegestuurd.

NAMENS HET BESTUUR :

De Voorzitters,
DERAEDT en VANDENDRIESSCHE ZOON
De Schatbewaarder, De Schrijver,
VANDEPUTTE. JULES VERHOLLE.

BERICHT

De Haarkappersbond « Isegheem-Rousselare-Thielt » heeft de eer zijne klanten te verwittigen dat met 1 April aanstaande, de prijzen verhoogd zullen worden ingevolge de tarief bij elken haarkapper en barbier uitgehangen.

Maatschappij « Boomteeltkring ».

Morgen Zondag, om 3 ure namiddag, openbare Voordracht over Boomteelt, ter herberg *Het Damberd*, gegeven door den heer LEON DELOOF, leeraar te Gentbrugge.

Onderwerp: *Kweek van den perzikboom*.

Ingang volkomen vrij.

Eere-Communie

TER DRUKKERIJ

W^e A. NONKEL & ZOON

KOORNMARKT

GROOTE KEUS VAN

Kerkeboeken, Paternosters en Portemonnaies

Allerhande Gedachtenissen der plechtige Communie in goud en kleurendruk.

Groote keus van Spijskaarten voor Feestmalen.

Groote tentoonstelling van allerhande gelegenheidsgeschenken en fantasie artikelen.

STEEKT WEL DEZE WAARHEID

IN UW HOOFD.

Eene verwaarloosde valling zet zich over van den eenen mensch aan den anderen en is gevaarlijk en zelfs doodlijk voor ouderlingen. Daarom moeten wij ons er zoo spoedig mogelijk van genezen. De beste, ja wij mogen zeggen, eenigste remedie die u voldoende geeft, is de *Siroop Depraetere*. Dit is een wetenschappelijk produkt, dat door de Doktors zelfs genomen wordt. *Prijs 2 franken*, in alle apotheken namelijk te ISEGHEM bij MM. A. Rodenbach en J. Verhamme.

Uit Lendeledede

Heden Zondag 9 Maart, (zijnde Passie-Zondag) zal onze gekende Tooneelmaatschappij « Nut en Vermaak », het boeiend drama « KORPORAAL SIMONS », en het lachsucces « OOST-WEST, 'T HUIS BEST » opvoeren. Daar 't drama de begeleiding van orkest vereischt, heeft de Maatschappij den steun gevraagd, en bekomen, der reeds alhier gekende en gegeerde Symphonie van Thourout. De keus der stukken is zooals naar gewoonte allerbest, en wij twifelen er niet aan, of de uitvoerders zullen trachten door hun goed optreden, den reeds verworven naam eere aan te doen.

Wij verwachten u dus, Tooneelliefhebbers van Isegheem, en wij verzekeren u dat de gekozen stukken aan iedereens verwachting ruimschoots zullen beantwoorden.

Deuren open om 3 1/2 ure. Gordijn om 4 ure stipt. — Geëindigd vóór het vertrek der laatste treinen.

EEN EN ANDER

Oorlogstoebereidselen der Mogendheden

Frankrijk en Duitschland gaan tegenwoordig met hunne bewapening te werk alsof de oorlog tusschen hen binnen veertien dagen moest verklaard worden.

In de Russische bevoegde kringen volgt men met de grootste belangstelling de pogingen die in Frankrijk gedaan worden om het leger te versterken. Men weet dat Rusland de bondgenoot van Frankrijk is. Rusland is zeer uitgestrekt en de troepen zijn er zeer ver verspreid. Ook vergt de mobilisatie daar veel meer tijd dan in andere landen. Rusland beweert dat het vredeseffectief van Frankrijk sterk genoeg moet zijn om bij de oorlogsverklaring, weerstand te kunnen bieden aan de Duitschers gedurende twintig dagen, tijd die Rusland noodig heeft om zijne mobilisatie te volledigen en zijne troepen op de Duitse grens samen te trekken en daar de Duitschers aan te vallen.

Frankrijk heeft, het koloniaal korps bij begrepen 21 legerkorpsen. Het Fransch-Russisch verbond beschikt dus in tijd van oorlog over een vijftigtal legerkorpsen.

Van den anderen kant heeft Duitschland 24 legerkorpsen, Oostenrijk-Hongarie dertien en Rumenie vijf, in het geheel dus 45 legerkorpsen, zonder rekening te houden van Italie voor Duitschland en Engeland, Bulgarie en Servie voor het Fransch-Russisch verbond.

De kosten der nieuwe Duitse bewapening belopen 1.250 miljoen frank en 250 tot 275 miljoen jaarlijksche uitgaven. Een groot deel van het krediet van 1.250 miljoen zal besteed worden aan het bouwen van forten aan de Russische grens en ongeveer 175 miljoen aan het bouwen van nieuwe kazernen.

In Rusland zou men zinnens zijn twee tot drie nieuwe legerkorpsen te stichten. Het bepaalde besluit zou genomen worden van zoodra Frankrijk zijn wensch in dien zin uitdrukt.

Een stoutmoedige diefstal.

Een stoutmoedige en kluchtige diefstal, wierd onlangs tot Bordeaux in Frankrijk, bij middel van de cinematograaf op touw gezet en uitgevoerd. Bij klaren dage braken dieven in de Villa van eenen bankier, terwijl de politie er stond op te kijken, zonder de dieven aan te houden.

Voor de deur der woning stond een man, die neerstg bezig was aan een filmtoestel te draaien, zoodat iedereen dacht dat de inbraak niet ernstig was en alleenlijk geschiedde voor eene filmopname. De komedie was zooveel te schooner dat eenige der dievenbende zich in politieagent vermomd hadden en op de loer lagen om de inbrekers bij de kraag te vatten.

De diefstal wierd niet gestoord. Als nu de inbrekers de hand gelegd hadden op al de weerden welke ze in de villa, waarvan de eigenaar afwezig was, vonden, en zij bereid waren het huis te verlaten, kwamen de vermomde politieagenten te voorschijn en gelukten erin na eenen hevigen doch korten strijd de dieven gevangen weg te voeren. De man die gedurende gansch dit spel, zonder ophouden aan zijn filmtoestel, voortgedraaid had, vouwde zonder de minste haast en gansch gelaten zijn toestel samen nam het onder zijnen arm en trok er gerust van onder. De valsche agenten hadden natuurlijk ondertusschen samen met de inbrekers het hazenpad gekozen en hunnen gemaakten buit in veiligheid gebracht.

Verschillige politieagenten stonden gedurende gansch deze gebeurtenis daarop te kijken en hadden er zelfs voor gezorgd de voorbijgangers op afstand te houden, ten einde de zoogezide filmopname niet te storen.

's Avonds waren zij niet weinig verwonderd als zij van den diefstal hoorden. Eerst loegen zij ermede en verklaarden dat het nieuws ongegrond was, en er alleenlijk kwestie geweest was van eene filmopname, voor rekening van eenen cinema der stad. Welhaast, nothans moesten zij erkennen dat men ze leelijk gefopt had en dat de cinema enkel tot voorwendsel gediend had van eenen diefstal waarbij voor ongeveer 15000 fr. weerden buitgemaakt wierden.

CINEMA-PALEIS

Zaal Flandria - Melkmarkt

PROTEST

De Beheerders van de Naamlooze Maatschappij « HET FAMILIE SPEKTAFEL » te Gent gevestigd, en alhier in de zaal *Flandria*, Cinema-vertooningen geven, teekenen krachtig protest aan tegen kwade en valsche geruchten in stad rondgespreid over hunne vertooningen.

Het schijnt dat zekere personen aan hunne onderdanen verbieden naar den Cinema van Flandria te gaan. Zulks geschiedt alleen uit zekere nijd en eigenbelang.

De ondergeteekenden, beheerders van den Cinema, aanzien deze oneerlijke handelwijze als het werk van snoode lasteraars. Alle vertooningen in Flandria gegeven zijn volstrektgevaarborgd deffig en zedelijk.

Indien zulk verbod in het toekomstend nog gegeven wordt, bidden wij de personen die daarvan kennis hebben ons te willen inlichten. Onmiddellijk zullen wij voor het gerecht de lasteraars vervolgen en schadevergoeding eischen.

Namens de Bestierraad, De Afgeveerdigde, L. THIENPONT, Vlaanderstraat, 61, GENT.

Zondag 9, Maandag 10 en Dinsdag 11 Maart, om 8 ure 's avonds groote buitengewone vertooningen.

Zondag 9 Maart, Dagvertooning, om 3 ure ; Maandag 10 » » » om 5 ure ;

Voor de eerste maal in Isegheem

De Ramp van den "Titanic,"

IN 3 GROOTE DEELEN

Iedereen herinnert zich nog de schrikkelijke zee-ramp, gebeurd in den nacht tusschen 14 en 15 April 1912, wanneer het reuzenschip « De Titanic » kunstwerk der laatste uitvinding, schijnende al de elementen te kunnen trotseeren, zijn treurig einde vond, te midden der ijsbergen en met hem 1500 levens in de diepte der zee meesleurde.

Het is deze wreede ramp dat de Cinema weergeeft in al zijne afgrijpseligheden, met al zijne gruwelen.

Als bijzondere tafereelen zien wij :

Het vertrek van het schip. — In volle zee. — Een galafest in de salons van 't schip. — De ijsbergen. — De botsing. — De redding. — Moed der redders en der telegrafisten. — Het groot orkest voortspelende bij het zinken van het schip « Dicht bij U o God ». — Het zinken van het schip op 5000 meters diepte.

Leest onderstaande programma en oordeelt :

1. De Schrik ; 2. Patouillard en de Policiebeer ; 3. Op tijd gered ; 4. Willy wil Nik-Carter nadoen ; 5. De Titanic ; 6. Weekblad « Eclair » ; 7. Ontvluchting van Robinet ; 8. Euveldaden van Prinses Cartonche ; 9. Gavroche doet een rijk huwelijk.

STAD ISEGHEM

OPENBARE AANBESTEDING

der werken uit te voeren tot het bouwen van een **BURGER-WOONHUIS** voor rekening van Heer PIERRE SMALLE, Nerderweg, Isegheem.

Heer Pierre Smalle zal op **Maandag 24 Maart** om 7 ure namiddag, bij ARTHUR DECLERCK, in *De Harmonie*, Kruisdreef, overgaan tot het openen der aanbiedingen hem toegezonden tot het bouwen van een Burger-Woonhuis in de Nederweg, te Isegheem.

Gemelde aanbesteding geschiedt bij gesloten op zegel geschreven aanbieding gelijkvormig aan het model bij het lastenkohier gevoegd, en moet aan den heer Pierre Smalle postvrij bij aanbevolen brief in de postbureelen besteld worden, ten laatste op **Zondag 23 Maart, vóór 12 u. voormiddag.**

Het kohier van lasten en voorwaarden, het bestek en de plans liggen ter inzage der liefhebbers bij ARTHUR DECLERCK, in *De Harmonie*, Kruisdreef, alsook ten bureele van den bouwkundige CAM. SPRIET, Statiestraat, n° 6, Isegheem, alwaar men alle verdere inlichtingen kan bekomen.

Namens den eigenaar,
Cam. Spriet.

Burgerstand van Isegheem

GEBOORTEN :

74 Julia Vanderschaeve, d. v. Antoon en Angèle Engghien, Meenenstraat. — 75 Arthur Cortborst, z. v. Victor en Maria Beeuwsaert, Meenenstraat. — 76 Julia Steen, d. v. Petrus en Irma Vansteenkiste, Boschmolens. — 77 Hector Lippens, z. v. Camiel en Valerie Segers, Boschmolens. — 78 Pierre Dejonghe, z. v. Jules en Maria Seynaeve, Droogen Jan. — 79 Maurice Werbrouck, z. v. Hector en Bertha Sabbe, Abeele. — 80 Raymond Vandenbroucke, z. v. Edmond en Marie Vankeirsbilck, Nieuwstraat. — 81 Hélène Meurisse, d. v. Joannes en Helena Verlinde, Winkelhoek. — 82 Maurice Grymonpon, z. v. Petrus en Maria Dewulf, Maneghemstraat. — 83 Oscar Buyse, z. v. Alfons en Maria Declercq, Belle vuestraat. — 84 Marie Fosse, d. v. Marcel en Maria Schacht, Wijngaardstraat. — 85 Marie Wulbrecht, d. v. Henri en Elisa Verhamme, Gentstraat. — 86 Valère Caryn, z. v. Henri en Marie Neiryck, Becelaarshof. — 87 André Demeulenaere, z. v. Theophil en Maria Vandenheede, Molstraat.

OVERLIJDENS :

46 Jules Werbrouck, 2 m., z. v. Gustave en Leonia Derieuw, Heye. — 47 Lucia Vansteenkiste, 86 j., z. b. onghuwd. — 48 Jerome Cornillie, 11 1/2 j., z. v. Victor en Leonie Capelleman, Lendeledestraat. — 49 Amelia Mortier, 83 j., z. b. wed. van Charles Cristiaens, Kregelstraat. — 50 Silvia Vanhee, 60 j., huishoudster, wed. van Benoni Robert, Kortrijkstraat. — 51 Gabrielle Buyse, 8 j., d. v. Adolf en Amelia Delaere, Brugstraat. — 52 Henri Dumon, 80 j., z. b., wed. van Eugénie Deprez, Oudemanhuis.

Scheepvaart van Isegheem

van 1 tot 8 Maart 1913

St. Antoine en *St. Joseph*, beide met hout voor de gebr. Jules en Joseph Verstraete. — *Le Choisy*, met kolen en *Leon-Marie* met cement, beide voor François Decaigny, Emelghem, en de W^e Alidor Vandewalle. — *Béatrix*, met lijnzaad voor de gebr. Vandemoortele, Emelghem. — *De Drij Gebroeders* en *De Vijf Gebroeders*, beide met lijnzaad voor Alfons Dassonville, Lendeledede. — *Dieu veille sur nous*, met kolen voor de W^e Conrard Verstraete.

Vermakelijkheden

Zondag 9 Maart, prijskamp op den **Billard**, ter herberg *'t Burgerwelzijn*, bij Ch. Blomme, Kruisplaats. 10 fr. vooruit.

Zondag 16 en Maandag 17 Maart, prijskamp op den **Billard**, ter herberg *Den Arend*, bij Allard L'Herminez, Rousselarestraat. 65 fr. prijzen.

Chocolat Martougin

DEN BESTEN

Marktprijzen

ISEGHEM			
Suikerijboonen	1 Maart	8 Maart	
Beschikbare wagon	13 50	13 50	
» schip	13 75	13 75	
groeite 1913 wagon	15 50	15 50	
» schip	15 75	15 75	
Meststoffen, 8 Maart			
Sodanitraat beschikbaar	Oostende	29 75	
Zwavelzuren ammoniak		37 00	
8 Maart.			
Boter de kilo		3 20	3 30
Eieren de 26		2 00	2 10

ROUSSELARE 4 Maart 25 Febr.			
Oude Tarwe	19 50 20 —	19 50 20 —	
Roode	18 50 19 —	18 50 19 —	
Rogge	17 — 18 —	17 — 17 50	
Haver	21 — 22 —	21 — 22 —	
Boonen	22 50 23 50	22 — 23 —	
Aardappels	6 50 7 —	6 50 7 —	
Boter per kilo	3 40 3 60	3 50 3 70	
Eiers per 25	2 05 2 15	2 40 2 60	
Koolzaadolie 100k.	68 25	68 50	
Lijnzaadolie »	59 50	57 50	
Viggens	20 — 40 —	20 — 40 —	

Suikerijboonen			
Besch. wagon	13 50	13 50	
» schip	13 75	14 —	
groeite 1913 wagon	15 50	15 50	
» schip	15 75	16 —	

KORTRIJK 24 Febr. 3 Maart			
Tarwe	20 —	19 50	
Rogge	18 —	17 50	
Haver	22 —	22 —	
Koolzaadolie 100 kil.	68 50	68 —	
Lijnzaadolie »	60 50	59 50	
Aardappels »	4 75	5 —	
Boter per kilo	3 50	3 50	
Eiers per 26	2 50	2 25	

A. De Bie-Bourgeois

MEESTER-KLEERMAKER

voor Heeren en Damen

MARKTSTRAAT. ISEGHEM

Groote keus van Engelsche stoffen

Laatst Nieuwigheid — Genadige Prijzen

Huis van eerste orde

ROUWKOSTUMEN IN 24 UREN.

FÊTES DE PAQUES

R. SCHOUPPE

English Gentlemen's
- - - Tailor - - -

Beau Choix de
TISSUS ANGLAIS

Haute Nouveauté pour la
Saison d'Été.

Vente au mètre.

COSTUMES et
PARDESSUS

en tous genres

à des prix modérées.

COUPE ET FAÇON TRÈS SOIGNÉES

GUSTAAF VANDEPUTTE

COIFFEUR

Statieplaats, ISEGHEM

Beveelt zich aan voor het maken van
alle slach van HAARWERK.

Haarstressen van af 2 fr.

Herstelling en Vernieuwing met uitgevallen Haar.





Tandpijn

De hevigste Tandpijn wordt oogenblikkelijk en volkomen genezen door den **DEN TOGÈNE**.

Door het gebruik van den **DEN TOGÈNE** voorkomt men mondgezwellen en ontsteking van het tandvleesch. Geene tanden moeten meer uitge trokken worden; geene pijn meer gevoelt men nog onder het eten.

Laat u niet bedriegen door gevaarlijke en ondoelmatige namaaksels. Alleen de **DEN TOGÈNE** is door de geneesheeren aangeraden en aanbevolen. Eischt dus de ware

DEN TOGÈNE

voor 1,25 fr. te koop in alle apotheken.

TE ISEGHEM :

MM. A. RODENBACH en J. VERHAMME.

Geen Grijs Haar

MEER!!!



« De Nieuwe London »

doet de grijze haren binnen enkele dagen verdwijnen, maakt het haar glanzend en zacht, belet het uitvallen en neemt de pelletjes van het hoofd weg.

Eischt op den hals:

In flacons van fr. 1,50 en fr. 2,50

Engelsche Baardinfectuur aan 2 fr. per flacon

Te koop bij Apothekers Drogisten, Haarsnijders en Reukwinkels in 't groot: Parfumerie D' Saip, Wachtbeke (Belgie)



Oh! la! la!
Nu heb ik het vast!

's Morgends, met de koffie, neem ik mijn allerbest

STANDAERT PILLEKEN

en gedurende den dag neem ik van tijd tot tijd eene van

STANDAERT'S BORSTTABLETTEN

Met deze twee voortreffelijke remediën, nooit geen **SLIJM**, nooit geene **GAL** meer! Ik bekommer mij niet om de besmettelijke ziekten noch het slechtste winterweer.

Te Isegheem te verkrijgen in de Apothekerijen Rodenbach en Verhamme.

Roode Pillen

L. DUPUIS, JUMET.

Indien gij slecht slaapt en dat uwe nachten verontrust zijn door bange droomen;

Indien gij zenuwachtig zijt;

Indien uwe maag niet trekt;

Indien eetlust u ontbreekt;

Indien gij gekweld zijt door:

Eene bittere mond,

Eene vuile tong,

Een riekenden adem,

Zuur en slechte spijsvertering,

Hoofdpijn, oorgeonk, duizeligheid,

Brand, verstopping, onzuiver bloed en schele hoofdpijn,

Aarzelt niet! Neem ROODE PILLEN

Zij zuiveren zacht het lichaam;

Zij verjagen, zonder pijn, gal en slijmen;

Zij zuiveren het bloed tot in de verste aderen.

In den keertijd helpen zij de Vrouwen, verkloeken haar, en beletten alle ongesteldnissen.

1.25 Fr. de doos; 0.75 fr. de halve doos.

TE VERKRIJGEN BIJ:

J. VERHAMME en A. RODENBACH,
Apothekers, ISEGHEM.

Schoonheid



Zeep **Dada**

Het stuk 0.75

Crème **Dada**

Tube 0.75

Poeder **Dada**

De doos 2.50

De 1/2 doos 1.50

Werkdadigheid zonder weerga tegen zomersproeten en huid aandoeningen. De beste voor 't behoud eener frissche gelaatskleur.

Onfeilbaar voor de geneezing van kloven; maakt de huid blank IN EEN NACHT.

Allerfijnst en op 't gelaat blijvend onontbeerlijk voor elke toilettafel.

TE KOOP IN ALLE GOEDE HUIZEN.

Wordt verkocht te Isegheem Apotheek Rodenbach en Coiffeur Vandendriessche.

TE KOOP
ten bureele van 't blad
Emballagie-Papier
in ramen en rollen
ALSOOK
Ijdele Cigarenkistjes

Handel in CHICOREIBOONEN

KOLEN & KOKS

Magazijn van alle slach van LANDVETTEN

Chicorei, Oliebroom & Sucrema

CONSTANT GITTS

Statiestraat, ISEGHEM

TELEFOON 24.

ELIXIR D'ANVERS

Goed van smaak

Goed voor de maag

BALSAM

ZUIVER WIJN OP KINA

Eetlustwekkend — Krachttherstellend bij uitmuntendheid.

Mag in alle Hôtels en Herbergen verkocht worden, zonder vergunningsrecht

Vraagt vooral

Champagne F. BOUCLIER PÈRE & FILS, Reims

't is den besten en bestkoopsten.

Voor den Groothandel, wend U tot den algemeenen agent der Vlaanders

EMILE VYNCKE-LOWIE

Elixir d'Anvers — ROUSSELARE.

DRUKKERIJ-BOEKBINDERIJ

We A. Nonkel & Zn

Koornmarkt, ISEGHEM.

Uitvoering van allerlei PRACHT- en STADSDRUKWERKEN, zooals: Spijs-, Bedankings-, Visiet-, Adres-, Geboorte- en Prijskampkaarten; Plakbrieven in kleuren- en effen druk, Omzendbrieven, Fakturen, Rekeningen, Memorandums, Brievenhoofden en Enveloppen met adres, Vergaderingsbriefjes, Gelegenheidsdichten, Feestprogrammas, Gedachtenissen, Registers,

Bureel- & Schoolgerief -- Stempels in Caoutchouc.

SUCREMA

De beste melasse voeders voor

Vee Paarden Verkens

VOORDEELEN: Spaarzaamheid, gezondheid, hoogste opbrengst. De **SUCREMA** prikelt den eetlust, werkt zeer gunstig op de melk en boterafzondering, mest spoedig; geeft aan de peerden eene maximum geschiktheid tot oplevering van arbeid, voorkomt de buikkrampen en darmontstelingen; is uitstekend tegen den droes.

Gewaarborgd 25 tot 28 eiwit, 6 tot 7 vet, 40 kokoskoeken, en 60 andere krachtvoeders. Rijker dan de kokoskoek, en veel goedkooper; vervangt dezen laatste gewicht voor gewicht, en geeft nog betere uitslagen. Geeft vaste boter.

SUPERCOCO

Gebroeders **LAGRANGE, 26-32, Zwijgerstraat, ANTWERPEN**

Leveranciers van het Ministerie van Landbouw en van het Leger.

Fabricanten en invoerders van allerhande voederkoeken en meelsoorten.



Onze twee nationale remediën:

1° **BORSTPILLEN**

van F. Vergauwen,

Apotheker te Brussel, tegen hoest, verkoudheid, aamborstigheid, bronchiet en alle ziekten van luchtpijpen en borst.

De doos: 1 fr. 50 in al de goede apoth.

Elke doos is franco verzonden mits 16 postzegels van 10 centiemen aan M. F. VERGAUWEN, apotheker, 160, Anspachlaan, Brussel, te zenden.

Gedeponoord. Eischt wel den naam van F. Vergauwen voor de echte pillen te ontvangen.

Borstpillen en Bloedpillen van F. Vergauwen genezen ieder jaar vele duizende menschen!

2° **BLOEDPILLEN**

van F. Vergauwen,

Apotheker te Brussel, tegen verstopping, maagziekten, hoofdpijn, rhuematism, keeren der jaren, enz.

Bloedpillen van F. VERGAUWEN zijn lang levenspillen

De doos: 1 fr. 50 in al de goede apoth.

Te Isegheem te bekomen bij de Apothekers J. Verhamme en A. Rodenbach.

ELIXIR CANROBERT

ferrugineux, antichlorotique, tonique apéritif.

De **Elixir Canrobert** bevat alleen de noodige bestanddeelen om het bloed zijne volledige kracht te verschaffen.

De **Elixir Canrobert** is zeer aangenaam van smaak, en wordt door kinders zoowel als door volwassenen, gretig en zonder schade ingenomen.

De **Elixir Canrobert** is een uitstekend middel voor het verzachten der pijn in de zij, en hertkloppingen, die den longlijder zeer afmartelen.

De **Elixir Canrobert**, door zachte doch gedurig aanhoudende werking om het bloed te zuiveren en te versterken, is ook best geschikt voor Maaglijders welke altijd hierdoor eene onmiddellijke beternis ondervinden, en bij voortdurend gebruik volkomen genezen worden.

Prijs der flesch: 3 fr. 75.

BALSEMPERELS

Beste geneesmiddel tegen allerhande geheime ziekten en kwalen der waterorganen.

3,00 fr. de doos.

BORSTSIROOP: 1 fr. 50 de flesch.

Zenuwpoeders tegen tand- en hoofdpijn

1 fr. 50 de doos.

Te bekomen bij **JOSEPH VERHAMME**, apotheker
Marktstraat, ISEGHEM